

Xatırlanarkən yaşayayanlar

...Onu hamı sevirdi - uşaqlar da, gənclər də, yaşlı nəsil də... Gözəl danışığı, məzəli sualları, əsrarəngiz ifası ilə əfsunlamışdır televiziya ekranı önündə oturan tamaşaçısını. O zaman proqramı maraqla izləyən az yaşlıların çoxu o dilli-dilavər uşaqların yerində olmağı arzular, gənclər isə sanki möcüzələr yaratmağa çalışsan istedadlı aparıcıya bənzəməyə, onun kimi sevimləyə can atırdılar. Onu yetərincə tanıyanlar isə tamaşaçını özünə məftun edən bu insanın Türkiyənin gözəl səslə müğənnisi, bəstəkarı, dünyada ölkəsini mahınları ilə tanıdan Barış Manço olduğunu sevə-sevə danışdılar...

Bəli, həmin o Barış Manço ki, müğənnilik fəaliyyətilə yanaşı, 1988-ci ildə "7-dən 77-yə" proqramı ilə ekranların qonağı oldu, uzun illər sevilə-sevilə istər Türkiyədə, istərsə də dünyanın müxtəlif ölkələrində, eləcə də Azərbaycanca dinləyici auditoriyası qazandı, sevidi, maraqla baxıldı - öz dəst-xətti, öz professionallığı ilə...

Amma... həyatın gəlişli-gedişli bir yolu, "bu da belə qalmaz" bir deyimi var. Bizə verilən ömrün nə qədər məşəqqətli, müqəddəs olduğunu bildiyimiz halda, nə zamansa əlimizdə olanları itirəcəyimiz, yüksəkdə olduğumuz halda, həqiqətən bunun fani olduğunu anladığımız bir dönmə də var.

Gözlənilməz itki

Sevənləri onu qəfil itirdi. Barış Mançonun ölümü uşaqlardan böyüyə,

hər kəsi sarsıtdı. O, heyranlarının qəlbində unuda bilməyəcəkləri, hər zaman xatırlanacaq əbədi heykəl qoyub getdi.

Ölümündən illər keçsə də, sevənləri tərəfindən unudulmadı, hər zaman dinləndi, xatırlandı Barış Manço. Sağlığında özünün də dedi ki, "bir insan nə zaman xatırlanmırsa, onun haqqında danışılmazsa, o zaman ölmüş sayılır". Amma o, ölümündən sonra hər zaman yad edildi, yaşadı, unudulmadı.

Xatirəyə dönən illər

Ölümündən sonra Kadıköy bələdiyyəsi 9 aprel 2010-cu ildə onun vaxtilə Moda ərazisində yaşadığı evini muzeyə çevirib, sevənlərinin ixtiyarına ve-

rir. Artıq neçə illərdir ki, Barış Manço sevənlər onunla öz yaşadığı evində "görüşür".

Ev-muzeyin tarixi

...Türkiyədə Kadıköy dedikdə Moda, Moda dedikdə Barış Manço gəlir insanın ağına. Müğənninin vaxtilə yaşadığı, hal-hazırda isə muzey kimi fəaliyyət göstərdiyi bu evin qərribə bir tarixi varmış...

... Modada Yusif Kamil Paşa küçəsi ilə muzeyə doğru addımlayarkən, yolboyu beşmərtəbəli binaların sırasında önündə kiçik baxçası olan iki-mərtəbəli bir evlə qarşılaşmaq qərribə gəlir insana. Deyilənə görə, vaxtilə Modada evlərinin qarşısında geniş baxçaları olan, geyimləri və yaşama tərzləri ilə fərqlənən insanlar yaşamışlar. Belə ki, 1895-1900-cü illər arasında Mr. Dawson burada eyni görünüşdə iki ev tikdirmişdir. Evlərin birində özü, digərində oğlu yaşamışdır. Sonradan oğlu üçün tikdirdiyi ev bir neçə dəfə təmirdən sonra, 1967-ci ildə sökülərək, yerində yaşayış binası tikilmişdir.

Mr. Dawson özünə aid olan evi isə 1930-cu illərdə bir alman ailəsinə sataraq, ölkəsinə qayıtmışdır. Haqqında bəhs edilən bu ev 1965-ci ilə qədər bir neçə dəfə satın alınıb, dəyişdirildikdən sonra, James Whittol tərəfindən alınır, yeni formaya salınır və evin içinin köhnə görünüşü qismən də olsa öz əksini itirir. Uzun illər Whittolun evi kimi tanınan həmin bu tikilini onun qo-

humları tərəfindən 1984-cü ildə Barış Manço alır, özünəməxsus şəkildə təmir etdirir və illərcə həmin evdə ailə ilə bərabər yaşayır. 2 fevral 1999-cu ildə isə müğənni qəfildən həmin evdə dünyasını dəyişir.

Hər addımda görünən "izlər"

...Muzeyin girişinin tam qarşısında Barış Mançonun Venüs heykəli sevənlərini "qarşılayır" sanki. Kiçik baxçada onun vaxtilə ifa etdiyi mahnıların "personajları" diqqəti cəlb edərkən, salondakı Barış Mançonun heykəlinin "o mənim rəyam" dediği pianosu ilə birgə "qarşılama" insanı heyretləndirir...

Otaqları tək-tək dolaşarkən, hər birinin özünəməxsusluğu diqqəti cəlb edir. Addımbaşı acılı-şirinli xatirələr, tarixi yaddaş hökm sürür. Onun həyatı boyu aldığı ödüllər, dünyanın müxtəlif ölkələrindən ona hədiyyə edilən qiymətli əşyalar, müğənninin özəl geyim və aksesuarları, dəyərli tabloları yer almaktadır.

Çox qərribə bir mənzərə isə otaqların divarlarındakı notları izləməklə, pianonun dillərinin əksi olunmuş pilləkənlərlə evin birinci mərtəbəsinə enib, xatirələrlə dolu bir mənzərə ilə rastlaşmaq. Digər maraqlı bir məqam isə uşaq otağında Barış Mançonun uşaqlarla körpü qurmağa çalışdığı "7-dən 77-yə" verilişinin canlı yayınlanması idi...

Evin qış və yay ayları üçün nəzərdə tutulan hissəsində Barış Mançonun

birgə ifa etdiyi ansamblının musiqi alətləri yer alır. Vaxtilə o, məşqlərini ansamblı ilə bərabər burda hazırlayırmışlar.

Xüsusilə qeyd etmək lazımdır ki, Barış Mançonun ev muzeyində əşyaların toplanmasında və təşkilində onun həyat yoldaşı Lələ Mançonun, övladları Doğukan Hazar və Batıkan Zorbey Mançoların da əməyi vardır. Bu, onların Barış Manço sevənlərinə böyük diqqət və qayğısıdır.

Unutsaq unudularıq

Xalqı, onu sevənləri üçün mücadilə edənlər heç zaman unudulmur. Türkiyənin, bütün dünyanın sevdiyi Barış Manço kimi.

Ölümündən 20 il keçsə də, bu gün onun musiqiləri eyni sevgilə dinlənilir, xatirəsi yad edilir. Ev muzeyində olarkən, ardı-arası kəsilməyən ziyarətçilərin onu sevdiyinə bir daha şahidi olursan. Xatirəsi tək-cə ev muzeyində deyil, İstanbulun müxtəlif yerlərində də yad edilir. Belə ki İstanbul, Beylikdüzü "Miqros" Ticarət mərkəzinin rəhbərliyi Barış Mançonun ölümünün 20-ci ildönümünə rəğmən təşkil etdiyi şəxsi sərgisini onun sevənlərinin ixtiyarına verib.

Sərgidə müğənninin konsert proqramlarında geyindiği kostyumları, istifadə etdiyi bilərəziyi, kəməri, müxtəlif illərdə çəkdiyi şəkilləri, ömrünün son illərində ifa etdiyi gitarası, "7-dən 77-yə" proqramında istifadə etdiyi üzüyü, 1980-ci ildə aldığı "Altun kələbək" ödülü, video kasetləri, foto aparatı, gənlik illərində çəkdiyi şəkilləri nümayiş etdirilir. Bu, bir daha sübut edir ki, özünün təbirincə desək "insan xatırlanırsa, deməli, ölmür".

Əsərləri bolqar, yunan, fransız, ingilis, yapon və başqa ölkələrin dilinə şəvrişilib səsləndirilən, bəstələri, proqramları və əsrarəngiz səsilə tamaşaçısının qəlbində iz buraxan Barış Manço türk musiqisində, eləcə də dünyanın hər bir yerində özünə unudulmayacaq bir yuva qurdurdu - ailəsinin, övladlarının, türk xalqının və bir də heç vaxt onu unutmayacaq sevənlərinin qəlbində.

